

ת"פ 15550/06/12 - מדינת ישראל נגד מ ק

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 15550-06-12 מדינת ישראל נ' קובליוב(אסיר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת רבקה גלט מדינת ישראל	המאשימה
ע"י ב"כ, עו"ד מאור לונדנר	נגד	
מ ק		
ע"י ב"כ, עו"ד רחמים דיין	הנאשם	

גזר דין

העבירות

הנאשם, כבן 38, הורשע לאחר שמיעת הוכחות, בארבעה אישומים שעניינם בעבירות אלימות כלפי בת זוגו. הנאשם זוכה מאישום נוסף שייחס לו אלימות כלפי בתו הקטינה.

נסיבות ביצוע העבירות פורטו היטב בהכרעת הדין שנתתי ביום 24.3.15. אזכיר כי האירועים השתרעו על פני השנים 2008 ועד 2012.

בנוגע לאישום הראשון הורשע הנאשם בכך שביום 2.6.12 הכה בפניה של המתלוננת בחוזקה, באגרופו, עד שנהדפה לקיר, נחבטה בראשה ונפלה ארצה. נגרם לה סימן אדום בלחייה.

בנוגע לאישום השני, הורשע בכך שבאותו מועד, קודם לאירוע המתואר, דחף את המתלוננת אל מחוץ לבית, תוך שגידף אותה, ונעל את הדלת. המתלוננת הצליחה להיכנס רק לאחר שהסתייעה בשכנה.

בנוגע לאישום השלישי, הורשע בכך שחודשיים קודם לכן, איים על המתלוננת כי אם תנתק לו את הממיר הוא יראה לה מה יקרה. בהמשך, ירק בפניה, גידף אותה, נטל את מפתחות רכבה ומנע ממנה לצאת לעבודה. כשניסתה למנוע ממנו לצאת עם המפתחות שלה, אחז בגרונה, דחף אותה לקיר, ויצא.

עמוד 1

בנוגע לאישום החמישי הורשע הנאשם בכך שביום 8.3.08 הכה את המתלוננת בפניה, אחז בצווארה והטיח אותה לארץ. נגרמו לה שטפי דם בשורש כף היד והיא נזקקה לטיפול רפואי.

לבקשת הנאשם, הוריתי על מתן תסקיר בעניינו, אף כי התביעה התנגדה לכך, נחרצות. בהחלטתי ציינתי כי לא ניתן לטעון שהנאשם אינו מקבל אחריות לעבירות שעה שטרם עיין היטב בהכרעת הדין, וייתכן בהחלט שלאחר שיעיין, ייטול אחריות.

אציין כי אין לנאשם כל עבר פלילי, ואלה התיקים היחידים שנפתחו נגדו מעולם.

התסקיר

נכתב כי הנאשם גרוש מהמתלוננת ולהם בת בגיל 7. בנוסף, לנאשם בת בגיל שנתיים המצויה עם אמה במולדובה. לנאשם תואר שני בהנדסת מכונות.

הנאשם התקשה לשתף את שרות המבחן באופי הקשר עם המתלוננת וטען כי יחסיהם הידרדרו בשל רומן שניהלה מחוץ לנישואין. בשנת 2012 הם נפרדו ומאז נותק הקשר גם עם בתו. למרות זאת, לטענתו משלם מזונות. לפני 3 שנים פגש אישה במולדובה ומקשר זה נולדה בתו השנייה. בת זוגו אינה יכולה לקבל ויזה והוא לא יכול לצאת למולדובה, לכן מנהלים קשר מקוון.

ביחס לעבירות נכתב כי הנאשם מכחיש ביצוען, ומוסר אינפורמציה באופן סלקטיבי וממודר שאינו מאפשר הערכת המסוכנות כיום. כמו כן, לא נוצר קשר עם המתלוננת, שלא אותרה. לפיכך, נמנע השרות מהמלצה שיקומית וממליץ על עונש שידגיש את חומרת העבירות.

טיעוני הצדדים

ב"כ התביעה הפנתה לחומרת העבירות שבוצעו באלימות ותוך איומים וקללות כלפי המתלוננת, למול בתם הקטנה. נטען כי האירועים התמשכו על פני שנים, על כן יש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מן האירועים. עמדת התביעה היא כי המתחם בגין כל אחת מעבירות האלימות נע בין מאסר קצר ועד 18 חודשי מאסר בפועל, והתביעה עותרת לעונש כולל המצוי במרכז המתחם שבין 7 ועד 18 חודשי מאסר.

ב"כ הנאשם טוען כל שניתן עבור מרשו, למרות הקושי שבדבר. נטען כי הנאשם טוען גם כעת ש"לא היה ולא נברא", אך הוא מקבל בהכנעה את הכרעת הדין, למרות שגם כעת הוא דבק בעמדתו. נטען כי לא נגרמו למתלוננת חבלות חמורות, לכן יש לראות את האירועים כמצויים במדרג הנמוך של החומרה. ב"כ הנאשם הפנה ליושן האירוע שבאישום האחרון ולעובדה שהיו דחיות רבות במשפט, שלא באשמת הנאשם, אלא בעטיים של עדי תביעה שלא התייצבו. כמו כן,

הפנה לקביעות בהכרעת הדין, לפיהן המתלוננת "אינה שה תמים" כדבריו, ואף פוטרה מן המשטרה. עוד נטען כי אין לנאשם כל עבר פלילי וכיום בני הזוג גרושים וכל אחד שב לשלוות חייו, ונישא מחדש. לנוכח כל האמור, עתר הנאשם להטלת מאסר בעבודות שרות.

מתחם העונש ההולם

אין צורך להכביר מילים אודות חומרתן היתרה של עבירות אלימות במשפחה. ברע"פ 182/13 משה נ' מד"י (נבו מיום: 21.1.13), אמר בית המשפט העליון:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...] נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה"

ברע"פ 792/10 מד"י נ' פלוני (14.2.11), נאמר:

לא פעם, עמד בית משפט זה על חומרתן של עבירות האלימות במשפחה ועל הסכנה הרבה הנשקפת מהן (ראו למשל: ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 11.10.2007) [פורסם בנבו]; רע"פ 6577/09 נירצמח נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 20.8.2009) [פורסם בנבו]). עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית. והרי, די לנו בבחינת עובדות המקרה דנן, כדי שניווכח בעוצמתם של שיקולים אלו. ילדיו ואשתו של המשיב, חיו משך שנים רבות בצל האלימות והאימה שהטיל עליהם. חייהם, גופם וכבודם, היו נתונים לחסדיו, ואין מושיע. זאת, עד להגעתה של האלימות לשיאה, אשר חשפה את התנהלותו הקשה של המשיב והובילה למאסרו. יוצא אם כן, כי אכן לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת.

סקירה של פסיקת בתי המשפט מלמדת כי בגין עבירות אלימות כלפי בת הזוג, יש להשית עונשי מאסר משמעותיים:

ברע"פ 8323/12 שוקרון נ' מדינת ישראל (19.11.12) הנאשם תקף את בת זוגו בכך שהלם בה באגרופיו בצלעותיה וגרם לשבר. בנוסף, גרם נזק לרכוש בכך שהשליך טוסטר לתוך הכיור והפיל די.וי.די. בבית משפט קמא הוטלו עליו שישה חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת, לאור תהליך טיפולי שעבר. בבית המשפט המחוזי הושתו עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל ו- 5000 ₪ פיצוי. בר"ע שהגיש לבית המשפט העליון, נדחתה.

ברע"פ 4800/12 סולומון נ' מדינת ישראל (12.2.13), הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי בת זוגו. במספר הזדמנויות ביקש הנאשם לקיים עם המתלוננת יחסי מין ועל רקע דרישה זו התעורר ויכוח במהלכו הכה אותה בפניה ובחלקי גופה השונים, המתלוננת היתה הרה. גם לאחר שהמתלוננת ילדה, תקף אותה במספר הזדמנויות, נהג לסטור בפניה ולהכות בה באגרופיו בכל חלקי גופה. הנאשם החל בתהליך טיפולי, אך אובחנה אצלו מחלת הסרטן. בית המשפט המחוזי בבאר שבע הטיל 15 חודשי מאסר בפועל, בר"ע שהוגשה, נדחתה בבית המשפט העליון.

ברע"פ 182/13 משה נ' מדינת ישראל (21.1.13). הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממשית, איומים והיזק בזדון לרכוש וכן תקיפה בנסיבות מחמירות של בן משפחה, בכך שהשליך לעבר ראשה של המתלוננת חפצים שונים, הכה אותה באגרופיו, ואיים עליה, השליך את תכולת המקרר על רצפת הבית, ושבר חפצים שונים. בנוסף, המבקש השליך לעבר ראשה של המתלוננת חלקי ארון, סטר לה, היכה אותה באגרופיו והרימה בחולצתה עד שזו נקרעה. לאחר מכן הוביל המבקש את המתלוננת למיטתם, הסיר ממנה את מכנסיה ותחתוניה ובעט ברכה. באירוע נוסף, דחף את המתלוננת אל מחוץ לביתם, ונעל את הדלת. לנאשם אין כל עבר פלילי אך התסקירים שהוגשו שיקפו דפוסים שליליים. הוטלו 8 חודשי מאסר בפועל, ונדחו ערעורו ובר"ע שהגיש לבית המשפט העליון.

ברע"פ 7546/11 יקותיאל נ' מד"י (14.11.11) ערער הנאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בגין 3 עבירות איומים, 2 עבירות תקיפה כלפי בת זוג וכן עבירה של תקיפת בת זוג בנסיבות מחמירות. בבית משפט קמא, הוטלו 4 שנות מאסר וכן פיצוי למתלוננת בסך 54,000 ₪. בית המשפט העליון דחה את הערעור וקבע שהעונש הולם את העבירות.

ברע"פ 9074/12 מד"י נ' פלוני (13.6.13) הורשע הנאשם בתקיפת בת זוג וגרימת חבלה, וכן בריבוי עבירות של איומים. לנאשם הרשעה קודמת יחידה בעבירת סמים. בית המשפט העליון דחה את ערעורו על העונש שהוטל ואשר כלל 18 חודשי מאסר.

ברע"פ 26100-05-12 מסרי נ' מד"י (6.9.12) הורשע הנאשם לאחר שמיעת הוכחות בעבירות רבות של אלימות בתוך התא המשפחתי. הוטלו עליו 40 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה.

ברע"פ 10196/09 פלוני נ' מד"י (8.3.10) הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת בת זוג וגרימת חבלה וכן איומים עליה. בעת מתן גזר הדין ריצה הנאשם מאסר בגין תיק אחר שבו הורשע בעבירות אלימות חמורות כלפיה וכן הדחה בחקירה

והפרת הוראה חוקית. על הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר וערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

בענייננו, הורשע הנאשם בשורה של עבירות שבוצעו על פני תקופה משמעותית.

העבירות בוצעו באלימות רבה כשהנאשם בוחר להכות את המתלוננת פעם אחר פעם בפלג גופה העליון, בפניה ובראשה, ואוחז בצווארה.

בשניים מתוך האירועים (באישומים 1 ו-3) בחר הנאשם לצאת מן הבית מיד לאחר מעשה התקיפה ולהותיר את המתלוננת מאחור. כשהוזעקה המשטרה לא היה בבית, והיה צורך לאתרו ברחוב. באירוע האחרון שבגינו נעצר לבסוף, הודה כי ברח ואין לו כוח לברוח עוד.

המתלוננת העידה אודות ההשפלה שחשה כשנקלעה למצב שבו היא מוכה פעם אחר פעם בידי בן זוגה, תוך איומים עליה וקללות. בייחוד הדגישה את בושטה בשעה שהיא עצמה שוטרת, ולמרות זה חסרת אונים.

אינני מקבלת את הטענה שהמתלוננת "איננה שה תמים". אמנם בהכרעת הדין קבעתי כי ניתן היה להתרשם שהמתלוננת מעצימה את תחושותיה במידה מסוימת, אך לדעתי נובע הדבר מתהליך העצמה טיפולי שעברה לאחר קרות האירועים, ולא היה בכך כדי לפגוע במהימנותה, כפי שנקבע בהכרעת הדין.

יש להתחשב לחומרא בעובדה שבשני אירועים נגרמו למתלוננת חבלות כתוצאה מן התקיפה. באישום הראשון נגרם לה סימן אדום בלחייה ובאישום החמישי נגרמו שטפי דם בשורש כף היד.

בהתאם למבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); רע"פ 4760/14 קיסלמן נ' מד"י (7.5.15); ע"פ 1261/15 מד"י נ' דלאל (3.9.15), אני סבורה כי יש לראות את האירועים נשוא האישום הראשון והשני שהתרחשו בהפרש של שעות אחדות זה מזה, כאירוע אחד. אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין אירוע זה נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שרות ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

לעניין האישום השלישי שחומרתו פחותה יותר, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש הצופה פני עתיד, ועד מאסר למשך מספר חודשים.

לעניין האישום החמישי, אני סבורה כי מידת חומרתו זהה לזו של האירוע הראשון, בשים לב לחומרת המעשים ולקיומן של החבלות. לפיכך המתחם ההולם בגינו נע בין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שרות, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

העונש המתאים לנאשם

לנאשם אין כל עבר פלילי ועניין זה יישקל לזכותו.

יש לזכור כי באישום החמישי הורשע הנאשם בעבירה שבוצעה עוד בשנת 2008, אך המתלוננת נמנעה מלדווח עליה בסמוך לאירוע. כבר התייחסתי לאיחור בהגשת התלונה בהכרעת הדין, וצינתי כי ניתן היה להבין את מבוכתה ובושתה של המתלוננת שניסתה לטשטש את העובדה שהיא אשה מוכה, עד שכלו כל הקיצים. לאור זאת, אמנם יש משקל לקולא ליושן העבירה באישום זה, אך קשה להתייחס אל הנאשם כאל אדם נקי מכל רבב שמעד פעם יחידה, שהרי אילו היתה התלונה מוגשת מיד, ייתכן שכבר היה נשפט בגינה.

הנאשם אינו נוטל אחריות לעבירות גם כעת, למרות האמור בהכרעת הדין. גם בפני שרות המבחן סירב ליטול אחריות. בנסיבות אלה, לא ברור מדוע עתר למתן תסקיר.

יתרה מזו, הנאשם סירב לשתף את שרות המבחן באופי יחסיו עם המתלוננת וההתרשמות היתה שהוא נוקט בגישה ממדרת וסלקטיבית. שרות המבחן המליץ להטיל עליו עונש שידגיש את חומרת העבירות.

התרשמותי היא כי למרבה הצער, הנאשם נוקט בגישה לקונית, צינית ונוקשה, כך התרשמתי גם מעדותו בפניי. על פי התסקיר תולה הנאשם את הרקע לביצוע העבירות בכך שהמתלוננת ניהלה רומן מחוץ לנישואין. מעבר לכך שאין בהסבר זה כדי להצדיק במשהו את העבירות, הנאשם גם לא העלה עניין זה במהלך המשפט כלל.

אני לוקחת בחשבון את העובדה שהנאשם פתח בחיים חדשים ואין לו קשר עם המתלוננת. כמו כן, אתחשב בכך ששהה במעצר למשך 25 ימים בסה"כ, בגין מכלול האירועים.

בסופו של יום, אני סבורה כי יש להטיל על הנאשם עונש בהתאם לעיקרון ההלימה, על מנת להמחיש לו את חומרת מעשיו, מתוך תקווה שיהא בכך אף כדי להרתיעו בעתיד.

אשר על כן, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. בגין האירוע הראשון (אישומים 1 ו-2) - 6 חודשי מאסר בפועל.

בגין האירוע השלישי (אישום 3) - 3 חודשי מאסר בפועל.

בגין האירוע החמישי (אישום 5) - 6 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונשי המאסר בחופף ובמצטבר כך שבסך הכל יישא 8 חודשי מאסר בפועל.

עמוד 6

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים משחרורו, והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי בת זוג.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים משחרורו והתנאי הוא שלא יבצע עבירות איומים.

ד. פיצוי למתלוננת בסך 5000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט, עד יום 1.3.16.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, בנוכחות הצדדים.